

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ladislavy Mentbergerové a soudkyň JUDr. Kateřiny Kodetové a Mgr. Adély Kaftanové ve věci

péče o nezletilého: **J. G.**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený kolizním opatrovníkem Městskou částí Praha 4

syna rodičů: **E. G.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátem Mgr. Ladislavem Proškem,
sídlem Ostrovní 126/30, 110 00 Praha 1

JUDr. R. Š., Ph.D., narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátkou JUDr. Lucií Hrdou,
sídlem Vodičkova 791/41, 112 09 Praha 1

o úpravu poměrů nezletilého a úpravě styku, o neshodách rodičů o bydlišti a příjmení

k odvolání matky a otce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 21.září 2023, č. j.
0 P 406/2017-3416

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích I., IV., V. potvrzuje.

- II. Ve výroku II. se rozsudek soudu prvního stupně mění jen tak, že otec je povinen přispívat na výživu nezletilého s účinností od 1. 9. 2024 částku 13 000 Kč měsíčně, která je splatná do každého 15. dne daného měsíce k rukám matky, jinak se v tomto výroku potvrzuje.
- III. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III. mění jen tak, že výše nedoplatku na výživném otce za období od 1. 7. 2017 do 27. 11. 2024 činí 310 000 Kč a otec je povinen ji zaplatit k rukám matky do 6 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku VIII. ruší a řízení o návrhu otce na určení příjmení nezletilého se zastavuje.
- V. Řízení o odvolání otce proti výroku VII. se zastavuje.
- VI. Ve výroku VI. se rozsudek soudu prvního stupně mění takto:
Otec je oprávněn stýkat se s nezletilým J. každý lichý týden v kalendářním roce od pátku po skončení vyučování, kdy nezletilého vyzvedne ve školském zařízení, které navštěvuje, do neděle do 17:00 hodin, kdy ho předá zpět matce v místě jejího bydliště nebo jí pověřené osobě v místě bydliště matky. V případě, že školské zařízení bude uzavřeno nebo nezletilý nebude ve školském zařízení přítomen, dojde k předání nezletilého v místě bydliště matky v pátek od 16:00 hodin.

V době níže vyjmenovaných prázdnin a svátků má přednost úprava tohoto prázdninového styku a styku o vyjmenovaných svátcích:

- v období vánočních prázdnin a svátků je otec oprávněn se stýkat s nezletilým J. v každém lichém kalendářním roce od 23. 12. od 13:00 hodin do 28. 12. do 15:00 hodin a v každém sudém kalendářním roce od 28. 12. od 10:00 hodin do posledního dne těchto prázdnin následujícího roku do 16:00 hodin.
- v období jarních prázdnin, stanovených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy pro školu, kterou nezletilý J. navštěvuje, je otec oprávněn stýkat se s nezletilým každý lichý kalendářní rok od pátku, který těmto prázdninám bezprostředně předchází, od 16:00 hodin, do neděle, kterou tyto prázdniny končí, do 16:00 hodin,
- v období velikonočních prázdnin a svátků je otec oprávněn stýkat se s nezletilým J. každý sudý kalendářní rok od středy, která těmto prázdninám bezprostředně předchází, od 17:00 hodin, do Velikonočního pondělí do 16:00 hodin,
- v období letních prázdnin je otec oprávněn stýkat se s nezletilým J. každý sudý kalendářní rok od prvního dne těchto prázdnin od 9:00 hodin do 16. 7. do 18:00 hodin a od 31. 7. od 18:00 hodin do 15. 8. do 18:00 hodin a v lichém kalendářním roce od 16. 7. od 18:00 hodin do 31. 7. do 18:00 hodin a od 15. 8. od 18:00 hodin do posledního dne těchto prázdnin do 15:00 hodin,
- v období podzimních prázdnin stanovených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy pro školu, kterou nezletilý J. navštěvuje, je otec oprávněn stýkat se s nezletilým každý lichý kalendářní rok od prvního dne těchto prázdnin od 10:00 hodin do posledního dne těchto prázdnin do 17:00 hodin.

V období prázdnin a svátků neplatí režim běžného styku shora uvedený.

Otec nezletilého převezme a po ukončení styku v období prázdnin a svátků předá v místě bydliště matky, pokud se rodiče nedohodnou jinak.

Matka je povinna nezletilého ke styku řádně připravit.

Otec je oprávněn ke styku s nezletilým prostřednictvím mobilního telefonu, který otec nezletilému zajistí, každý týden v kalendářním roce v úterý a ve čtvrtek mezi 17

až 19 hodinou, vyjma období výše vyjmenovaných svátků a prázdnin, kdy bude realizován styk otce s nezletilým.

Matka je povinna tuto formu styku otce s nezletilým nezletilému umožnit.

- VII. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku X. mění tak, že matka je povinna nahradit České republice 1/2 nákladů řízení vzniklých na nákladech za znalecký posudek a za výsledků znaleců, po odpočtu zaplacené zálohy na náklady znaleckého posudku ve výši 10 000 Kč s tím, že o jejich výši rozhodne soud prvního stupně samostatným usnesením, a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- VIII. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku XI. mění tak, že otec je povinen nahradit České republice jednu polovinu nákladů řízení vzniklých na nákladech za znalecký posudek a za výsledků znaleců s tím, že o jejich výši rozhodne soud prvního stupně samostatným usnesením, a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IX. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně shora označeným rozsudkem světil nezletilého J. do péče matky (výrok I.), otcí uložil povinnost přispívat na výživu nezletilého za období od 1. 7. 2017 do 31. 8. 2017 částkou 4 000 Kč měsíčně, za období od 1. 9. 2017 do 31. 10. 2017 částkou 8 000 Kč měsíčně, za období od 1. 11. 2017 do 30. 4. 2019 částkou 4 000 Kč měsíčně, za období od 1. 5. 2019 do 31. 8. 2021 částkou 8 000 Kč měsíčně, za období od 1. 9. 2021 do 31. 8. 2023 částkou 10 000 Kč měsíčně a od 1. 9. 2023 částkou 11 000 Kč měsíčně vždy do 15. dne v měsíci k rukám matky (výrok II.), určil, že nedoplatek na výživném za období od 1. 7. 2017 do 30. 9. 2023 ve výši 304 000 Kč je otec povinen uhradit k rukám matky do tří měsíců od právní moci rozsudku (výrok III.), matce uložil povinnost přispívat na výživu nezletilého J. za období od 1. 1. 2018 do 30. 4. 2019 částkou 2 000 Kč měsíčně, a současně rozhodl, že výživné matce za období od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2018 a pro období od 1. 5. 2019 se nestanovuje (výrok IV.), určil, že nedoplatek na výživném za období od 1. 1. 2018 do 30. 4. 2019 ve výši 32 000 Kč je matka povinna zaplatit k rukám otce do dvou měsíců od právní moci rozsudku (výrok V.), rozhodl, že otec je oprávněn stýkat s nezletilým každý lichý týden v kalendářním roce od pátku po skončení vyučování, kdy nezletilého vyzvedne ve školním zařízení, které navštěvuje, do pondělí následujícího, tedy sudého týdne, do 8 hodin, kdy ho odevzdá zpět do školního zařízení; ve dnech, kdy nezletilý ve škole nebude, v každém lichém týdnu v roce od pátku 12 hodin do pondělí následujícího, tedy sudého týdne, do 8 hodin s místem předání a převzetí v místě bydliště matky. Pro období prázdnin a svátků byla stanovena úprava styku otce s nezletilým takto: o vánočních prázdninách a svátcích je otec oprávněn se stýkat s nezletilým v každém sudém kalendářním roce od 23. 12. od 17 hodin do 25. 12. do 12 hodin a od 28. 12. od 10 hodin do posledního dne těchto prázdnin do 17 hodin a v každém lichém kalendářním roce ode dne, který těmto prázdninám bezprostředně předchází od 16 hodin do 23. 12. do 17 hodin a od 25. 12. od 12 hodin do 28. 12. do 10 hodin; o jarních prázdninách, stanovených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy pro školu, kterou nezletilý navštěvuje, kdy je otec oprávněn stýkat se s nezletilým každý sudý kalendářní rok od pátku, který těmto prázdninám bezprostředně předchází od 17 hodin, do neděle, kterou tyto prázdniny končí, do 17 hodin; o velikonočních prázdninách a svátcích, je otec oprávněn se stýkat s nezletilým každý lichý kalendářní rok od středy, která těmto prázdninám bezprostředně předchází od 17 hodin, do Velikonočního pondělí do 17 hodin; o letních prázdninách každý sudý kalendářní rok od prvního dne těchto prázdnin od 9

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

hodin do 16. 7. do 18 hodin a od 31. 7. od 18 hodin do 15. 8. do 18 hodin a v lichém kalendářním roce od 16. 7. od 18 hodin do 31. 7. do 18 hodin a od 15. 8. od 18 hodin do posledního dne těchto prázdnin do 18 hodin s tím, že pro období prázdnin a svátků platí tento speciální režim a s tím, že otec si nezletilého převezme a po ukončení styku předá v místě bydliště matky, není-li shora uvedeno jinak, a že matka je povinna nezletilého ke styku řádně připravit (výrok VI.), určil, že bydlištěm nezletilého je adresa Xxx xxx, xxx (výrok VII.), určil, že příjmení nezletilého je „G.“ (výrok VIII.), rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IX.), uložil matce povinnost nahradit České republice náklady řízení ve výši 16 482,50 Kč (výrok X.) a uložil otci povinnost nahradit České republice náklady řízení ve výši 26 482,50 Kč (výrok XI.).

2. Takto soud rozhodl o návrhu matky ze dne 29. 6. 2017, kterým se domáhala svěřeni nezletilého do své péče a uložení vyživovací povinnosti otci. Otec se svým návrhem ze dne 4. 8. 2017 domáhal svěřeni nezletilého do své péče a uložení vyživovací povinnosti matce. Návrhem ze dne 11. 9. 2017 se matka domáhala, aby bylo určeno bydliště nezletilého na adrese Xxx xxx v xxx. Při jednání dne 15. 5. 2018 matka navrhla úpravu styku otce s nezletilým, a to jak běžného, tak pro období prázdnin. Otec s návrhy nesouhlasil, setrval na své péči s úpravou styku matky s nezletilým a stanovením vyživovací povinnosti matce. Současně navrhl, aby bylo určeno příjmení nezletilého „Š.“.
3. Rozhodnutí o péči soud prvního stupně odůvodnil tím, že střídavá péče o nezletilého není aktuálně vhodnou formou péče. Vylučuje to psychický a zdravotní stav nezletilého. Nezletilý je dítě s oslabeným xxx, je v péči řady odborníků. Za vhodnějšího vychovatele považoval matku, neboť otec byl opakovaně odsouzen pro úmyslný trestný čin, kterého se dopustil na matce. Pro matku jako vhodnějšího vychovatele hovoří i znalecký posudek zpracovaný v rámci opatrovnického řízení. Z posudku bylo zjištěno, že oba rodiče mají pozitivní vztah k nezletilému, stejně tak on k nim. Nicméně u rodičů jsou rozdíly, jak v jejich osobnostech, tak i v postoji k druhému z rodičů před nezletilým. U matky sice byla zjištěna porucha přizpůsobení, nicméně tato nemá vliv na její schopnost péče o nezletilého, a rovněž jako hlavní stresor byly označeny interakce s otcem. Střídavá péče, která byla po určité období v průběhu opatrovnického řízení realizována, by byla pro nezletilého zatěžující, což bylo zjištěno jako zprávou psychologů nezletilého, tak se proti střídavé péči vyslovili i znalci v rámci znaleckého posudku. Nezletilý potřebuje jednotnou linii výchovy matky. Soud prvního stupně zohlednil i chování otce ke svým dcerám z předchozího manželství, které vyplynulo v průběhu opatrovnického řízení o poměrech těchto dcer.
4. Ve vztahu k výživnému soud prvního stupně zohlednil jak rozsah otcem zajišťované péče v určitých obdobích, tak měnící se výše jeho příjmů a výše jeho vyživovací povinnosti vůči nezletilé B. a A.. Otcův příjem ovlivňovala skutečnost, že proti němu bylo vedeno trestní řízení, proto nemohl po určité období vykonávat svoje zaměstnání, funkci xxx. Soud prvního stupně sice zohlednil, že v souvislosti s trestním řízením otci náleží pouze 50 % platu, nicméně rovněž uvedl, že tato situace vznikla na základě jeho odsouzení za úmyslný trestný čin. Soud prvního stupně rovněž zohlednil skutečnost, že nezletilý nastoupil dne 1. 9. 2021 na základní školu, s čímž jsou spojeny vyšší výdaje. Stejně tak shledal jako důvod pro zvýšení výživného zvýšené výdaje nezletilého v souvislosti s jeho psychickým a zdravotním stavem. Jako další faktor zohlednil majetkovou situaci otce, která byla ovlivněna tím, že získal z prodeje domu částku 1 900 000 Kč. Vyživovací povinnost stanovil od 1. 7. 2017, kdy rodiče ukončili společnou domácnost.
5. Ve vztahu k vyživovací povinnosti matky vycházel soud prvního stupně z toho, že v roce 2017 pobírala rodičovský příspěvek, vynakládala prostředky na rekonstrukci bytu ve svém vlastnictví,

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

do kterého se s nezletilým nastěhovala. Proto za období do 31. 12. 2017 výživné matce nestanovil, přestože probíhala fakticky střídavá péče. Pro další období střídavé péče stanovil výživné matce ve výši 2 000 Kč, neboť již byla zaměstnaná, a to do konce dubna 2019, kdy došlo ke změně úpravy péče předběžným opatřením na péči výlučnou ve prospěch matky.

6. Soud prvního stupně vymezil oběma rodičům dlužné výživné. U otce zohlednil jeho platby podle nařízených předběžných opatření. Matka k rukám otce v době střídavé péče ničeho nehradila.
7. Soud prvního stupně upravil rovněž styk otce s nezletilým, protože je v zájmu nezletilého, aby byl v kontaktu s oběma rodiči, tento kontakt ostatně doporučili i znalci. Styk byl upraven tak, aby docházelo k předávání přes školské zařízení nezletilého, rodiče tak nejsou zatěžováni vzájemným kontaktem. Upravil styk také pro období prázdnin a svátků, aby měl nezletilý možnost trávit tento čas i s otcem.
8. Ve vztahu k bydlišti určil bydliště nezletilého v místě, kde bydlí dlouhodobě s matkou, do jejíž péče byl nezletilý svěřen, a to na adrese xxx xxx.
9. Soud prvního stupně rozhodl i o příjmení nezletilého. Vycházel přitom ze zjištění, že rodiče nejprve neurčili příjmení nezletilého, po narození však učinili souhlasné prohlášení o tom, že příjmení nezletilého J. je „G.“, což bylo prokázáno zprávou matriky. Soud neshledal žádné relevantní důvody pro udělení souhlasu se změnou příjmení, které rodiče souhlasně určili dne 8. 1. 2015.
10. O nákladech řízení účastníků rozhodl podle § 23 z.ř.s.
11. V průběhu řízení vznikly náklady státu v souvislosti s vypracovaným znaleckým posudkem v celkové výši 52 965 Kč. Soud stanovil každému z rodičů, aby uhradil jednu polovinu těchto nákladů, tj. 26 482,50 Kč, přičemž matce tuto částku snížil o 10 000 Kč, kterou uhradila jako zálohu.
12. Matka proti rozsudku podala včasné a přípustné odvolání, které směřovalo jen proti výroku VI., kterým byl upraven styk otce s nezletilým. Nesouhlasila s tím, aby otec nezletilého vracel při běžném styku až v pondělí ráno. S ohledem na bydliště otce v xxx, je nezletilý tak nucen cestovat v pondělí ráno před školou cca 2 až 3 hodiny, což má negativní vliv na jeho možnost soustředění při výuce, které je i tak ztíženo v souvislosti s XXX. Rovněž navrhla, aby došlo ke změně úpravy styku o prázdninách a svátcích. Úprava v rozsudku totiž neodpovídá již nastavené praxi, která se ustálila mezi rodiči. Ve vztahu k letním prázdninám považovala období, které by měl otec s nezletilým trávit za příliš dlouhé. Psychický stav nezletilého se výrazně zhoršuje po návratech od otce, otec nezletilému nepodává předepsanou medikaci, což má v případě delšího pobytu u otce negativní důsledky. Matka proto navrhla, aby byl napadený rozsudek ve výroku VI. změněn tak, že otec je oprávněn se stýkat s nezletilým každý lichý týden v kalendářním roce od pátku po skončení vyučování, kdy nezletilého vyzvedne ve školním zařízení, které navštěvuje, do neděle 17 hodin, kdy nezletilého odevzdá zpět matce v místě bydliště matky ve dnech, kdy nezletilý ve škole nebude, v každém lichém týdnu v roce od pátku 12 hodin do pondělí následujícího, tedy sudého týdne, do 9 hodin s místem předání a převzetí v místě bydliště matky. Pro období prázdnin a svátků navrhla úpravu styku takto: o vánočních prázdninách a svátcích je otec oprávněn se stýkat s nezletilým v každém lichém kalendářním roce od 23. 12. od 13 hodin do 28. 12. do 13 hodin a v každém sudém kalendářním roce od 28. 12. od 13 hodin do 2. 1. následujícího roku do 16 hodin; o jarních prázdninách stanovených MŠMT pro školu, kterou J. navštěvuje, je otec oprávněn stýkat se s nezletilým každý lichý kalendářní rok od neděle

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

víkendu, který těmto prázdninám bezprostředně předchází od 16 hodin, do neděle, kterou tyto prázdniny končí do 16 hodin; o velikonočních prázdninách a svátcích je otec oprávněn se stýkat s nezletilým každý sudý kalendářní rok od středy, která těmto prázdninám bezprostředně předchází od 17 hodin do Velikonočního pondělí do 16 hodin; o letních prázdninách, kdy je otec oprávněn se stýkat s nezletilým J. každý sudý kalendářní rok od první soboty těchto prázdnin od 15 hodin do třetí soboty prázdnin do 15 hodin a od pátku prvního srpnového víkendu 15 hodin do neděle tohoto víkendu do 17 hodin a od čtvrté srpnové soboty od 15 hodin do neděle tohoto víkendu do 17 hodin a od čtvrté srpnové soboty od 15 hodin do poslední prázdninové soboty 16 hodin, každý lichý rok ve třetím a čtvrtém týdnu měsíce července vždy od soboty druhého červencového týdne od 15 hodin do neděle čtvrtého červencového týdne a od čtvrté srpnové soboty od 15 hodin do poslední prázdninové soboty 16 hodin s tím, že otec si nezletilého převezme a po ukončení styku předá v místě bydliště matky.

13. Otec podal odvolání proti výrokům I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., IX s tím, že shledal, že soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním, rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci a řízení bylo postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Rozhodnutí o svěřeni nezletilého do péče matky je v rozporu s aktuální judikaturou i zájmem nezletilého. Soud prvního stupně nezohlednil vzájemný vztah mezi nezletilým a otcem, rozsah péče, kterou otec nezletilému poskytoval v době společného soužití rodičů. Stejně tak nebyla vzata v úvahu otcova snaha, aby měl nezletilý harmonický vztah s matkou. V zájmu nezletilého je, aby mohl s otcem trávit i všední dny. Otec si v zájmu nezletilého našel zaměstnání a bydlení v Praze, aby nezletilý nemusel v rámci střídavé péče měnit školu, kroužky, lékaře, kamarády. Současně zdůraznil, že nezletilý měl od svého narození zázemí ve xxx. Neshledává žádné překážky střídavé péče.
14. Nesouhlas vyjádřil i s otázkou stanovení výživného. Nelze vycházet z principu, že otec si zavinil sám propad příjmu, když byl od 1. 7. 2018 dočasně zproštěn funkce xxx a po nějakou dobu xxx vůbec nebyl. Soud prvního stupně měl vycházet ze skutečných finančních příjmů otce a z jeho skutečných majetkových poměrů. Nebyly zohledněny také vyživovací povinnosti otce vůči dcerám B. a A., nebyl respektován princip proporcionality výše výživného ke všem třem dětem. Výživné stanovené k nezletilému je zcela neadekvátní k výživnému ke zletilým dcerám.
15. Soud prvního stupně podle otce učinil nesprávné závěry o majetkových poměrech matky, které v současnosti i minulosti byly mnohem příznivější než poměry otce. Kromě příjmu ze zaměstnání má příjem z doučování hry na xxx, z příležitostného hraní na akcích, je vlastníkem bytu v xxx a spoluvlastníkem podílu na chalupě, vlastníkem auta a není zatížena hypotékou či úvěrem na rozdíl od otce. Ve vztahu k dlužnému výživnému nebyly zohledněny náklady na dárky, dovolenou s nezletilými a další společné aktivity. Otec zajistil nezletilému veškeré oblečení sportovní potřeby, aby je měl k dispozici i v jeho domácnosti, neboť matka věci nezletilého zadržuje. Zajišťoval rovněž dopravu nezletilého v souvislosti s realizací styku, za dobu 5 let tuto částku vyčíslil na cca 300 000 Kč + amortizace vozidla.
16. Otci tak nevznikl žádný dluh na výživném. Současně potvrdil, že od září 2023 stanovené výživné ve výši 11 000 Kč měsíčně hradí.
17. Další pochybení shledal v úpravě vyživovací povinnosti matky, neshledal důvody pro to, aby matce nebyla stanovena tato povinnost v období od 1. 7. 2017 do 31. 12. 2017 a od 1. 5. 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

18. Ve vztahu k určení příjmení zopakoval svoji argumentaci, že toto rozhodnutí neodpovídá dohodě rodičů z roku 2014, kterou se matka rozhodla nerespektovat. Nezletilý opakovaně uváděl, že se chce jmenovat jako otec a děda. Soud prvního stupně pochybil, pokud se ohledně příjmení nedotázal nezletilého.
19. Otec rovněž zpochybnil rozhodnutí o bydlišti nezletilého. V případě střídavé péče by měl nezletilý bydliště u obou rodičů. Mezi rodiči nebyla sporná otázka faktického bydliště, problematické bylo určení trvalého bydliště, které matka změnila bez souhlasu otce. Otec zpochybnil kompetenci soudu prvního stupně trvalé bydliště jako správní institut měnit.
20. Otec nesouhlasil také s úpravou styku. V případě střídavé péče předpokládal v období prázdnin a svátků dohodu rodičů.
21. Závěrem otec vytkl soudu prvního stupně, že mu uložil povinnost k náhradě nákladů řízení státu. U otce byly v době rozhodnutí soudu prvního stupně předpoklady pro osvobození od soudních poplatků z důvodu jeho nepříznivých majetkových poměrů, které mu byly způsobeny nezákonným rozhodnutím státu o tom, že měl spáchat trestný čin.
22. Otec je připraven převzít nezletilého i do své výlučné péče, pokud to soud uzná za vhodné.
23. Navrhl, aby nezletilý byl svěřen do střídavé péče otce a matky s tím, že v lichý týden bude nezletilý u otce a v sudý u matky a že konkrétní termíny a způsob předání ponechává na úvaze soudu, stejně tak ponechává na úvaze soudu výši vyživovací povinnosti obou rodičů.
24. Navrhl zrušení výroku VII. o bydlišti nezletilého, příjmení nezletilého, necht' je určeno „Š.“.
25. Ohledně nákladů státu navrhl, aby otci nebyla uložena povinnost tyto náklady hradit.
26. Matka se k odvolání otce vyjádřila tak, že trvá na správnosti napadeného rozsudku. Doplnila ohledně nezletilého, že bylo vydáno aktuální doporučení speciálním pedagogickým centrem, které shodně s ošetřujícím psychiatrem doporučuje pravidelný denní režim, dostatek pohybových aktivit přes den, zachování výchovného vedení. Zdůraznila zdravotní obtíže nezletilého v souvislosti, se kterými je v péči řady odborníků (xxx xxx xxx xxx). Otec při předávání nezletilého matku neinformuje o zdravotním stavu syna. Ohledně údajného bydliště otce v Praze uvedla, že otec nebyl před nalézacím soudem schopen prokázat toto bydlení, ve vztahu k práci je veden jako aktivní xxx xxx. K námitkám o údajném nesprávném posouzení otcových poměrů uvedla, že otec zamlčel, že nejpozději v létě 2023 mu skončila vyživovací povinnost vůči zletilé B. a že opět pobírá plat xxx. Matka naopak neměla z důvodu péče o nezletilého žádné vedlejší příjmy. Popřela, že by nezletilého nevybavovala potřebnými věcmi při předávání otci, zmínila náklady nezletilého, které naopak ona platí. V souvislosti s rozhodnutím Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 1. 2024 otci vznikl nebo vznikne nárok na doplacení jeho platu za dobu jeho dočasného zproštění, kdy pobíral pouze část platu. Rozporovala existenci zásady proporcionality výše výživného ke všem otcovým dětem, kterou otec zmínil ve svém odvolání. V souvislosti s tvrzením otce o údajně nepravdivém trestním oznámení citovala pasáže výše uvedeného rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, které hodnotí otcovo jednání, mimo jiné tak, že vykazuje znaky autoritativního, dominantního a necitlivého jednání, svévole a sebeprosazování. Bez ohledu na hodnocení Nejvyššího soudu je namístě plně hodnotit v opatrovnickém řízení násilné jednání otce vůči matce jako projev zjevné neúcty vůči matce, což je také přehlížením a narušováním základních potřeb nezletilého.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

27. Podáním ze dne 21. 10. 2024 otec doplnil odvolací důvody. Argumentoval zejména tím, že napadený rozsudek soudu prvního stupně byl ve výrokové části založen na jediné zásadní premise, kterou bylo jeho trestní stíhání a odsouzení za domnělé trestné činy spočívající v domácím násilí vůči matce. Tato skutečnost byla hlavním důvodem, pro který svěřil nezletilého do výlučné péče matky a otcí stanovil poměrně omezenou možnost styku s nezletilým. Po ingerenci Nejvyššího soudu však vyšlo najevo, že otec je nevinný, žádného trestného činu spočívajícího v domácím násilí vůči matce se nedopustil. Matka jeho trestní stíhání medializovala a v nepravdivém osočování otce z údajného protiprávního jednání pokračuje veřejně zcela nevybíravým způsobem, kdy uveřejňuje upravené zvukové nahrávky a znovu opakuje nepravdivá tvrzení. Tyto mediální výstupy dehonestující otce opakovaně pouštěla nezletilému, o čemž se otec dozvěděl od nezletilého. Tato okolnost sama o sobě je důvodem pro okamžitou změnu výchovného prostředí nezletilého. Z tohoto důvodu otec navrhl, aby byl napadený rozsudek v plném rozsahu zrušen a věc vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení, případně navrhl jeho změnu. Měl za to, že nelze akceptovat postup rodiče, který se snaží domoci výlučné péče o nezletilého prostřednictvím absurdního nepravdivého obvinění otce z trestné činnosti a nezletilého od druhého rodiče odstránit. Podle otce by soud měl vzít v úvahu, že matka se před nezletilým vyjadřuje o otcí nevhodně, agresivně a brání mu systematicky v normálním lidském kontaktu s ním. Akcentoval, že to byla matka, která vytrhla nezletilého z jeho přirozeného a známého prostředí ve Xxx, kde od narození několik let žil, a bez souhlasu otce mu zajistila novou školu a přestěhovala se do Prahy, čímž nezletilého připravila o tzv. stálý domov. Matka se synem v minulosti neustále někde cestovala, střídavě se s ním zdržovala na chalupě v obci Posadov nebo na chalupě v obci Mezilečí nebo v bytě své matky či na jiných místech u známých a příbuzných, a do svého bytu v Praze se synem jezdila jen v neděli za účelem předání syna otcí. Nezletilý tyto přesuny snášel poměrně obtížně. Nyní je stav takový, že nezletilý vnímá domov, jak u otce, tak u matky. V současné době nezletilý navštěvuje xxx třídu základní školy. Jedná se o druhou základní školu, neboť matka bez jeho souhlasu nezletilého J. přihlásila ve xxx třídě do jiné základní školy. Navíc v měsících září a říjen chodí nezletilý do další základní školy v xxx, kam s matkou pravidelně jezdí. Za poslední čtyři roky matka neustále mění nezletilému zájmové kroužky, a to, jak co do druhu, tak co do místa. S touto roztříštěností zájmových aktivit a častou změnou kolektivu otec nesouhlasí. Matka to však s otcem nekonzultuje, což přispívá k neukotvení nezletilého a jeho sociálnímu handicapu. Otec dále poukázal na skutečnost, že je nucen za účelem péče o nezletilého neustále cestovat v pátek po D1 ze Xxx do Prahy a v neděli v opačném směru a že tento způsob realizace jeho péče o nezletilého znamená pro něj časové i finanční náklady a pro nezletilého značný diskomfort. S odkazem na nález Ústavního soudu ze dne 16. 8. 2021, sp. zn.

III. ÚS 1279/2021

a ze dne 29. 5. 2018, sp. zn. I. ÚS 2996/17 otec navrhl, aby byly soudem zohledněny náklady, které vynakládá v souvislosti s realizací styku, resp. byly poměrně rozděleny mezi oba rodiče. Otec dále poukázal, že matka jej dlouhodobě slovně dehonestuje před nezletilým a svým jednáním a projevy snižuje jeho rodičovskou kompetencemi nejenom v očích nezletilého, ale i v rámci komunikace se školou, kterou nezletilý navštěvuje. Matka opakovaně jedná vůči škole a učitelům tak, že tvrdí, že se nezletilý od otce vrací v otřesném stavu a víkendový pobyt u otce používá jako důvod pro časté absence nezletilého ve škole. Tyto časté absence nezletilého mají negativní dopad na jeho vztahy se spolužáky a na jeho vzdělávání. Otec proto navrhl k důkazu emailovou komunikaci matky se školou z období ledna až října 2024, výslech třídních učitelů nezletilého a zástupce ředitele školy. Podle názoru otce uvedené jednání matky by mohlo být důvodem pro stanovení dohledu nad její péčí o nezletilého. Otec dále uvedl, že matka brání nezletilému v kontaktu s ním prostřednictvím telefonu či jiných komunikačních platform, neumožňuje mu volání otcí ze svého telefonu. Když zjistila, že nezletilý chtěl otcí zavolat skrz chytré hodinky, tuto funkci mu zablokovala, což se otec dozvěděl od nezletilého, který prostřednictvím hodinek občas s otcem komunikuje v okamžiku, kdy matka není v dosahu. Otec závěrem namítl, že zpracovaný znalecký posudek za účelem zjištění výchovných předpokladů

obou rodičů, je nepoužitelný, byl zpracován tendenčně pod vlivem paradigmatu, že matka měla být obětí domácího násilí páchaného otcem a otec měl být oním tyranem. Tato premisa však byla zcela vyvrácena v trestněprávní rovině, v důsledku čehož nemohou znalecké závěry obstát. Navrhl vypracování revizního znaleckého posudku znalcem v oblasti psychologie a znalcem v oblasti psychiatrie za účelem nového a objektivního posouzení výchovných předpokladů a osobnostního založení obou rodičů a zjištění vazeb nezletilého k oběma rodičům a jím preferovaného uspořádání. Nezletilý je již ve věku, kdy celou situaci intenzivně vnímá a otec považuje za nezbytné, aby nebyl pouhým objektem opatrovnického řízení, ale aby v míře úměrně jeho rozumové a volní vyspělosti byla realizována jeho participační práva. Proto navrhl výsledek nezletilého přímo před soudem. Navrhl, aby nezletilý byl svěřen do jeho výlučné péče s tím, že mu bude umožněn široký styk s matkou.

28. Odvolací soud přezkoumal k odvolání otce a matky rozsudek soudu prvního stupně v rozsahu napadeném odvoláním rodičů včetně řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř. za použití § 1 odst. 3 z.ř.s. a § 28 z.ř.s. a shledal odvolání matky opodstatněným.
29. Odvolací soud vyšel ze skutkových zjištění soudu prvního stupně o poměrech a potřebách nezletilého a majetkových a výdělkových poměrech obou rodičů, která podrobně popsal v odůvodnění napadeného rozsudku v bodech 14–122.
30. Při rozhodování o péči nezletilého a úpravě jeho styku s otcem vyšel zejména ze zjištění, jež soud prvního stupně učinil ze zprávy o psychologickém vyšetření nezletilého z 26. 9. 2017 psycholožkou PhDr. S. (viz bod 33), zprávy PhDr. S. ze dne 10. 10. 2019 (viz bod 76), znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a klinické psychologie MUDr. Gabriely Leblové a doc. PhDr. Marka Preisse, Ph.D. ze dne 19. 7. 2021 (viz bod 103), z výpovědi soudních znalců MUDr. Gabriely Leblové a doc. PhDr. Marka Preisse, Ph.D. (viz. bod 104, 105), zprávy CxxxM z 25.1., 6.- 8.2. 2018 (viz bod 44), zprávy Mgr. K. H. a PaedDr. E. K. z klinické xxxie ze dne 11. 11. 2019 (viz bod 77) a ze dne 24. 8. 2023 (viz bod 84), zprávy Speciálního pedagogického centra ze dne 14. 4. 2022 (viz bod 80), zprávy xxx xxx ze dne 24. 4. 2023 (viz bod 82), zprávy Mgr. B. Z. z psychologie a psychoterapie ze dne 16. 5. 2023 (viz bod 83), zpráv kolizního opatrovníka ze dne 30. 1. 2018 (viz bod 39), 8. 8. 2018 (viz bod 51), 21. 2. 2019 (viz bod 66), z 23. 9. 2019 (viz bod 75), 14. 3. 2023 (viz bod 81), zpráv Městského úřadu v xxx ze dne 23. 2. 2018 (viz bod 42, 68) ze dne 25. 4. 2019 (viz bod 70), opakovaných výpovědí otce (viz bod 14, 15, 20, 21 a 22) a matky (viz bod 23, 24, 27 a 28), na která odvolací soud pro stručnost odkazuje.
31. Při rozhodování o výši výživného otce a matky a dluhu na výživném vyšel zejména ze zjištění o osobních, majetkových a výdělkových poměrech otce, která soud prvního stupně podrobně popsal v bodech 14-16, 18-22, 25, 38, 48-49, 78, 86, 88, 90, 106, 108-109, 114–122, a ze zjištění o osobních, majetkových a výdělkových poměrech matky a potřebách nezletilého, která soud prvního stupně podrobně popsal v bodech 23-25, 27-28, 34-37, 40-41, 61, 107, 110-113, na která odvolací soud pro rovněž pro stručnost odkazuje.
32. Odvolací soud dále doplnil dokazování ke zjištění o aktuálních poměrech obou rodičů a nezletilého za období po vydání odvoláním napadeného rozsudku.
33. Matka při odvolacím jednání dne 23. 10. 2024 uvedla, že její příjmy od dubna 2023 se pohybují v rozmezí od 36 000 Kč do 37 000 Kč měsíčně (k dotazu soudu činí otec výši příjmu matky za období od dubna 2023 do současnosti nespornou). Její majetkové poměry zůstaly beze změny. Nezletilý J. má větší zdravotní potíže – má xxx, jeho xxx se za poslední dva roky zhoršila, má stále xxx a xxx. Chodí na xxx, lékařka si s ním neví rady, trápí ho xxx a xxx, zejména v noci. Jeví

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

se, že má xxx, znovu mu budou dělat xxx. Bere xxx proti xxx a má xxx. Má potíže se spánkem, čímž se vše zhoršuje. Měsíčně na léky a doplňky stravy matka vynakládá částku v rozmezí 500-1 000 Kč. Nezletilý trpí xxx, k jejímuž zhoršení přispívá častý kontakt s otcem. Nezletilý má ze změn stres a je mu doporučována xxx. Styk nezletilého s otcem je podle předběžného opatření každých 14 dnů o víkendu. Otec si pro nezletilého při běžném styku dojíždí autem. O prázdninách, kdy je matka na chalupě, vozí nezletilého ke styku s otcem matka. Nezletilý se vrací z běžného styku mezi sedmnáctou a osmnáctou hodinou. Podle matky by měl být jeho návrat v neděli. V tu dobu sice hraje, nezletilého by však převzal soused a pravděpodobně by se o něj staral bratr. Matka se vrací z koncertu v neděli v 20:00 nebo 20:30 hod. Pokud se týká prázdninového styku a svátků pak matka odkazuje na svůj odvolací návrh a připouští jeho případnou modifikaci na základě dohody rodičů.

34. Matka nezletilého předává v oblečení, které má na sobě, žádné jiné oblečení mu navíc nedává. Dříve nezletilému dávala helmu na kolo a koloběžku, pak však musela koupit další. S sebou proto nezletilému nedává žádné sportovní vybavení.
35. Většinou ke styku a ze styku nezletilého vozí otec, a to po celou dobu opatrovnické úpravy, kdy má nezletilého v péči matka, předtím se střídali. Otec bydlí v Xxx, tj. 2 km od Xxx.
36. Nyní otec platí výživné od září 2023 ve výši 11 000 Kč měsíčně. Pokud otec nezletilému koupí nějaký dárek, pak jej nechává nezletilému u sebe.
37. Pokud se týká komunikace nezletilého s otcem, pak v minulosti probíhala, matka se snažila otce kontaktovat prostřednictvím sms o tom, kdy si s nezletilým může zavolat. Poslední rok, když otec volal, dala telefon nezletilému. Na chalupě není signál. Otec si nemůže volat s nezletilým, pokud u toho matka není přítomná, pak si otec s nezletilým může psát. K dotazu právního zástupce matky, proč chce být přítomna telefonátu nezletilého s otcem, matka uvedla, že ze strany otce trvá negování. K dotazu právního zástupce otce matka potvrdila, že zablokovala nezletilému možnost telefonování s otcem. K dotazu právního zástupce otce, zda dluh na výživném, by byla ochotna složit na nějaký specifický účet nezletilého, matka uvedla, že v tom je problém, neboť má dluhy způsobené tím, že dostávala výživné 2 000 Kč. Proto si musela na výživné půjčit a ty půjčené peníze musí vrátit.
38. K dotazu právního zástupce otce, zda matka otce informovala o aktuálním zhoršení zdravotního stavu nezletilého, matka uvedla, že otci píše každý pátek, kdy mu dává syna, jak je na tom nezletilý syn. Je to naopak otec, který ji neinformuje o tom, jaké dává nezletilému léky, v jakém stavu byl nezletilý po dobu styku. K opakovanému dotazu odvolacího soudu, jakým způsobem matka otce nezletilého informuje o zdravotním stavu nezletilého matka uvedla, že mu zasílá zprávy nebo emaily. K dalšímu dotazu právního zástupce otce, zda matka otce informuje o konkrétních lékařích nezletilého a kdy jde na vyšetření, matka uvedla, že se otec nikdy o stav syna nezajímal, takže k tomu nebyl důvod. K dotazu právního zástupce otce, jak často nezletilý absentuje ve škole, matka uvedla, že záleží na tom, zda je či není zdrav (xxx, xxx), v měsících září a říjen je v lázních, kde probíhá výuka, lázně jsou primárně zaměřeny na xxx a xxx. Absence nezletilého se pohybují v řádu dnů, je to individuální. Matka k dotazu právního zástupce otce potvrdila důvod absence nezletilého ve škole po návratu nezletilého od otce. Uvedla, že nezletilý večer nemůže spát, má rozhozený režim, často například řekne, že zvracel, bolelo ho břicho, což se dozví až v noci, kdy je mu špatně. Otec jí tyto informace nesdělí, stejně jako, že měl xxx. Proto několikrát nebyl po styku s otcem ve škole. Matka dále ke zdravotnímu stavu uvedla, že nezletilý trpí XXX, reaguje velmi špatně na změny, nemá je rád. Podle matky by potřeboval obdobný režim, který má u ní. Čím delší dobu tráví u otce, tím v horším stavu se vrací a déle

také trvá, než se dostane zpátky. Jako příklad uvedla léto, kdy nezletilý trávil s otcem více dnů a dohromady se dával 14 dnů.

39. Matka podáním ze dne 20. 11. 2024 doplnila níže uvedené skutečnosti. Potvrdila, že na počátku opatrovnického řízení jezdila pro nezletilého do Xxx asi 1,5 roku, ale byla v odlišné pracovní situaci. V současné době ji to její pracovní vytížení, kdy hraje v průměru 20 až 24 služeb měsíčně, neumožňuje, neboť v pátek až v neděli se často konají xxx. Matka proto uvedla, že v současné době není schopna zajistit dopravu nezletilého k otci a od otce. Dále se vyjádřila k problematickému předávání nezletilého otci vzhledem k osobnosti otce. Proto preferuje předávání a převzetí nezletilého před svědky. Matka se dále vyjádřila k tomu, že pokud je nezletilý u otce, je mu umožněno užívání digitálních technologií v neúměrně širokém rozsahu, což má na nezletilého nežádoucí vliv, po návratu od otce se vrací pře stimulovaný, unavený, negativní, frustrovaný z nedostatku pohybu, se zhoršenou vadou řeči, chová se jako šílený. Matka zrekapitulovala průměrné měsíční náklady na nezletilého, které v případě výdajů na léky činí 1 500 Kč měsíčně. Matka dále uvedla, že má ještě další výdaje v důsledku problémů nezletilého s XXX a nepozorností, kdy nezletilý stále ztrácí nebo zapomíná věci, které mu musí znovu zakoupit. K argumentaci otce ohledně množství zájmových kroužků, jejich změn matka uvedla, že na polovinu otcem uvedených kroužků nezletilý nechodil, z xxx klubů byl vyloučen kvůli nepozornosti a nyní chodí pouze na xxx kroužek, o čemž byl otec informován. K častým absencím nezletilého uvedla, že nezletilý měl za druhé pololetí třetí třídy 110 omluvených hodin a že důvodem absence bylo onemocnění nezletilého a v několika případech jeho zhoršený zdravotní stát po návratu z víkendového styku s otcem. Matka se ohradila proti nepravdivému tvrzení otce, že jej dlouhodobě dehonestuje před synem a svým jednáním a projevy snižuje jeho rodičovskou kompetenci.
40. Otec ve své výpovědi uvedl, že od září 2023 let platí nezletilému výživné ve výši 11 000 Kč měsíčně. Na starší dceru B. platil výživné 11 000 Kč měsíčně až do září 2023, kdy ukončila vysokou školou. V roce 2024 ji doplatil výživné ve výši 250 000 Kč za období, kdy byl dočasně zproštěn výkonu funkce xxx. Na mladší dceru A. platil výživné 9 000 Kč a v roce 2024 ji doplatil částku 200 000 Kč za období, kdy byl dočasně zproštěn výkonu funkce xxx a pobíral poloviční plat. Mladší dcera A. studuje xxx v xxx, je ve xxx ročníku. K výživnému jí platí dále v průměru částku 3 000 Kč měsíčně. Nezletilému J. mimo výživné kupuje dárky a zajišťuje mu běžné potřeby jako nákup oblečení, hraček, sportovního vybavení. V průměru se jedná o částku 3 000 - 4 000 Kč měsíčně. Jeho další výdaje souvisí s dopravou za nezletilým, které v období od května 2019 do května 2024 činily celkem 721 063 Kč. V únoru 2024 došlo k obnovení jeho funkce xxx.
41. Otec bydlí v xxx v bytě partnerky, dojíždí do práce. Když má nezletilého v péči, tráví s ním čas v domě svých rodičů ve Xxx v Xxx. Nevlastní žádnou nemovitost. Nemovitost, ve které bydlel, prodal v roce 2019. Bydlí 6 let s přítelkyní v bytě v jejím osobním vlastnictví, spolu s jejími dětmi, které má přítelkyně ve střídavé péči v týdenním cyklu. Přítelkyně splácí hypotéku. Otec ji přispívá na bydlení částkou 6 000-10 000 Kč měsíčně. Otec bydlení v Praze nemá, pokud by měl nezletilého delší dobu, byl by v Praze (zajistil by si bydlení s mladší dcerou), má jeden den v týdnu home office.
42. Poslední Štědrý den 2023 trávil nezletilý u otce, Silvestr 2023 trávil u matky. O jarních prázdninách 2024 byl u matky, o Velikonocích 2024 od pátku do pondělí byl u otce. Podzimní prázdniny 2024 trávil v pondělí u otce a v úterý u matky.
43. Otec vlastní osobní automobil Škoda Octavie, tři roky starý, který zakoupil v dubnu 2024 za částku 600 000 Kč. Partnerka vlastní rodinnou chalupu, otec se podílí na její rekonstrukci. Zaplatil na kuchyň před dvěma lety 20 000 Kč a dále 10 000 Kč zaplatil za podlahu. V průměru

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

S tátou tráví střídavě všechny prázdniny. O odvolacím jednání věděl od mámy. Chtěl by se vídat s rodiči týden a týden, školu by ale měnit nechtěl. Táta mu říkal, že by mohl mít byt v Praze, což by mu vyhovovalo. Nezletilý působil rozumným a vyspělým dojmem, jeho názor se s věkem vyvíjí. Kolizní opatrovník dále uvedl, že matka má za to, že podle rozsudku nic nefunguje, vztahy rodičů jsou stále stejné. Navrhl svěření nezletilého do péče matce a otci upravit rozšířený styk od čtvrtka po škole do pondělí do osmi hodin za předpokladu, že by otec měl byt v Praze.

49. Podle lékařské zprávy MUDr. Z.V. CSc. ze dne 17. 10. 2024 je nezletilý xxx xxx má xxx. Byla mu doporučena medikace při obtížích a xxx.
50. Nezletilý dochází na psychologické vedení do soukromé psychologické praxe Mgr. B. Z., která ve zprávě dne 6. 11. 2024 doporučila vzhledem k diagnóze XXX nastavení jasných pravidel v domácím i školním prostředí tak, aby nezletilý se mohl v situaci dobře orientovat a rozumět ji, tzn. nastavit výchovný styl zaměřený na dobré prospívání dítěte (pravidelný denní režim, dostatečný spánek, střídání aktivity a odpočinku, fyzický pohyb a vybití). Ke zlepšení pozornosti v rámci XXX doporučila terapii EEG Biofeedback.
51. Podle xxxické zprávy PaedDr. V. K., Mgr. K. H.. ze dne 18. 11. 2024 je u nezletilého nutné dodržování režimových opatření jako prevence psychických projevů a nadměrné námahy v řeči, protože xxx může úzce souviset s psychickým prožíváním nezletilého, který je velmi citlivý. Proto je vhodné užívání pochvaly k jeho zdravému rozvoji sebevědomí. Ve školním prostředí je třeba dbát na nepřetěžování nezletilého, je vhodné aktivity zkracovat a často střídat, umožnit mu odpočinkový čas a relaxaci. S tímto souvisí i užívání moderních technologií. Ve školním věku je vhodné omezit jejich užívání maximálně na 30 minut denně. Psychický stav dítěte se často promítá do řeči a ovlivňuje jeho plynulost. Poruchy plynulosti řeči často narušují budování zdravých vztahů. Je nadále vhodné pravidelně navštěvovat klinickou xxxii a psychoterapii.
52. Od 25. 1. 2024 činí plat otce podle platového výměru Okresního soudu ve Xxx 171 900 Kč, paušální náhrada výdajů 6 300 Kč.
53. Otec vyčíslil podáním ze dne 19. 11. 2024 cestovní náklady, které vynaložil v období od května 2019 do listopadu 2024 v souvislosti se zajištěním dopravy k realizaci styku s nezletilým z místa bydliště matky do jeho bydliště a zpět částkou 721 063 Kč, vycházející z právní úpravy o cestovních náhradách pro rok 2024 s tím, že ujel celkem 92 800 km. Měl za to, že tuto částku je třeba vzít do úvahy při rozhodování o jeho vyživovací povinnosti k nezletilému.
54. Podle potvrzení o provedení transakce ČSOB ze dne 26. 11. 2024 má otec na účtu č. xxx naspořenou částku 122 400 Kč s konstantním symbolem xxx a se zprávou plátců a příjemců „pro J.“.
55. Podle potvrzení o výši příjmu matky u zaměstnavatele xxx za období od dubna 2023 do května 2024 činí průměrný čistý příjem matky 38 769 Kč.
56. Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 24. 1. 2024, č.j. 7 Tdo 1086/2023-3328 zrušil podle § 265 k) odst. 1 tr. ř. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2023, sp. zn. 44 To 156/2023 a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 21. 2. 2023, sp. zn. 6 T 71/2019, jímž byl obviněný JUDr. R. Š., Ph.D. uznán vinným přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, které měly spočívat v jednání vymezeném ve skutku spočívající v tom, *že v přesně nezjištěné době v mezidobí od počátku roku 2015 do června 2017 v rodinném domě v ulici xxx, Xxx, kde bydlel s dnes již bývalou družkou, poškozenou*

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

E. G., nar. xxx, této brožil vyhozením na ulici a dále tím, že společný syn, nezletilý J. G., nar. xxx, zůstane u něj, a to pokud kontaktuje policii, dále ji vyhrožoval, že z ní udělá blázna, „cvoka“, zničí ji v xxx, neboť má konexe, dále ji jako xxx útočil na ruce, přičemž jí říkal, že už nebude brát, že ji rozbije xxx, v poškozené jeho výbrušky vyvolávaly strach a bála se jej, přičemž v jednom případě, kdy chtěla telefonicky přivolat policii, tak ji vytrhl z ruky její mobilní telefon zn. LG a s tímto udeřil o dlažbu a rozbil jej, to vše v návaznosti a v souvislosti s jednáním spočívajícím v tom, že poškozenou E. G. od počátku roku 2015 do června 2017 ponižoval tím, že jí sděloval, že je neschopná, že nic neumí, že může být jako xxx ráda, že je s obviněným, že se neumí postarat o dítě, dále ji urážel vulgárními výrazy, že je kurva, resp. židovská kurva, posmíval se jí s ohledem na její vadu řeči – zadrhávání, a to tak, že jí říkal „kokta“, cca od roku 2016 pak poškozenou i fyzicky napadal tím způsobem, že do ní opakovaně strkal, a to tak, aby narážila na roh např. dveří, nábytku, parapetu, tahal poškozenou za vlasy, bil ji pet lahví, a trestní věc obviněného pro shora uvedený skutek podle § 265m) odst. 1 tr. ř., § 222 odst. 2 tr. ř. postoupil Městskému úřadu ve Xxx s tím, že zažalovaný skutek není trestným činem, avšak mohl by být jiným orgánem posouzen jako přestupek nebo kárné provinění, o nichž je tento orgán příslušný rozhodovat. Uzavřel, že v daném případě by mohlo být zjištěné jednání obviněného posouzeno jako přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 zákona č. 251/2016 Sb., jehož se dopustí mimo jiné ten, kdo jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí, nebo kdo úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí schválnosti nebo jiného hrubého jednání.

57. Okresní soud v Xxx rozsudkem ze dne 19. 8. 2024, č.j. 1 T 8/2021-668 uznal obžalovaného JUDr. R. Š., Ph.D. vinným z přečinu křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku a odsoudil jej k peněžitému trestu ve výši 60 000 Kč a dále mu uložil povinnost zaplatit poškozené Evě G. na náhradu nemajetkové újmy částku 30 000 Kč. Tento rozsudek byl napaden odvoláním ze strany obžalovaného, o kterém nebylo ke dni rozhodnutí odvolacího soudu v této opatrovnické věci rozhodnuto.

K úpravě péče:

58. Soud prvního stupně založil své rozhodnutí o výlučné péči nezletilého na jeho psychickém zdravotním stavu, na základě, kterého dovodil nevhodnost střídavé péče o nezletilého, kterého svěřil do výlučné péče matky, když ji shledal jako vhodnějšího vychovatele z důvodu, že otec byl opakovaně odsouzen za úmyslný trestný čin, jehož se dopustil vůči matce, a že pro její péči svědčily i závěry znaleckého posudku vypracovaného v tomto opatrovnickém řízení.
59. Přestože po vydání rozsudku soudu prvního stupně došlo na straně otce k zásadním změnám, kdy v důsledku rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 24.1.2024 došlo ke zrušení pravomocného odsouzení otce pro trestný čin vydírání a nebezpečného vyhrožování, kterého se měl dopustit svým jednáním popsáním ve skutku dané trestní věci vůči matce, a kdy k rozhodnutí Okresního soudu v Xxx, o odsouzení otce z přečinu křivého obvinění matky, vydaném v průběhu odvolacího řízení, nebylo možné přihlížet, neboť dosud (v době rozhodnutí odvolacího soudu) nebylo pravomocné, dospěl odvolací soud po doplnění dokazování ve spojení se závěry znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a klinické psychologie znalců MUDr. Gabriely Léblkové a doc. PhDr. Marka Preisse, Ph.D. a zjištěními soudu prvního stupně, která čerpal z výpovědí těchto znalců, ve shodě se soudem prvního stupně k závěru, že svěřením nezletilého do péče matky je v jeho nejlepším zájmu a že nejsou dány předpoklady pro rozhodnutí o střídavé péči obou rodičů o nezletilého při respektování a hájení jeho nejlepšího zájmu, tj. při zajištění stability jednotného domácího výchovného prostředí a školní výuky v jedné škole zejména s ohledem na vzdálenost bydlišť obou rodičů, vývojovou poruchu nezletilého XXX, jeho poruchu řeči, výchovné problémy s nezletilým (i ve škole – nevhodné chování ke spolužákům, za což dostal v tomto školním roce tři třídní důtky) a neschopnost rodičů spolu komunikovat o řešení psychického a zdravotního stavu nezletilého, o způsobu jeho výchovy i v souvislosti s docházkou do školy a plněním školních povinností, a koneckonců také o dalších věcech, jako je vybavenost oblečení, ve kterém je nezletilý předáván ke styku a odevzdáván ze

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

styku zpět, kdy oba rodiče pořízují nezletilému nejen oblečení, ale i sportovní vybavení, které má nezletilý u toho rodiče, který mu je zakoupil, protože nejsou schopni ani ochotni spolu smysluplně komunikovat a spolupracovat ku prospěchu nezletilého.

60. Podle § 907 odst. 2 o. z. při rozhodování o svěření do péče rozhoduje soud tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Bere přitom ohled na osobnost dítěte, zejména jeho vloh a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepřibuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje. Podle odst. 3 cit. ust. bere soud zřetel rovněž ke schopnosti rodiče dohodnout se na výchově dítěte s druhým rodičem.
61. Odvolací soud si je vědom judikatury Ústavního soudu, např. rozhodnutí I. ÚS 2482/13, podle které „Mezi kritéria, která musí obecné soudy z hlediska nutnosti rozhodovat v nejlepším zájmu dítěte v řízení o úpravě výchovných poměrů vzít v potaz, patří zejména (1) existence pokrevního pouta mezi dítětem a o jeho svěření do péče usilující osobou; (2) míra zachování identity dítěte a jeho rodinných vazeb v případě jeho svěření do péče té které osoby; (3) schopnost osoby usilující o svěření dítěte do péče zajistit jeho vývoj a fyzické, vzdělávací, emocionální, materiální a jiné potřeby; a (4) přání dítěte. V případě rozhodování o svěření dítěte do střídavé výchovy rodičů, je třeba vycházet z premisy, že zájmem dítěte je, aby bylo především v péči obou rodičů. Z toho plyne, že pokud jsou oba rodiče způsobilí dítě vychovávat, pokud oba mají o jeho výchovu zájem a pokud oba dbali kromě řádné péče o jeho výchovu po stránce citové, rozumové a mravní, svěření dítěte do střídavé péče by mělo být pravidlem, zatímco jiné řešení je výjimkou, který vyžaduje prokázání, proč je v zájmu dítěte právě toto jiné řešení. Obecné soudy tak nemohou střídavou péči vyloučit z důvodu, že s tímto způsobem výchovy jeden z rodičů nesouhlasí, protože chce mít dítě ve výlučné péči.“
62. Na druhou stranu Ústavní soud také mnohokrát vyslovil, např. ve svém rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 106/15, že „zájem a potřeby konkrétního dítěte je třeba posuzovat v každém jednotlivém případě zvlášť a se snahou o minimalizaci negativních důsledků pro dítě [srov. Komentář Výboru OSN pro práva dítěte, jímž interpretoval čl. 3 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte, "Koncept nejlepšího zájmu dítěte je flexibilní a adaptabilní. Měl by být přizpůsoben a definován individuálně a s ohledem na specifickou situaci, v níž se dítě či děti, jichž se věc týká, nachází, přičemž pozornost by měla být věnována jejich osobním poměrům, situaci a potřebám. *V rámci individuálních rozhodnutí musí být nejlepší zájem dítěte hodnocen a stanoven ve světle specifických okolností konkrétního dítěte.*" [viz General comment No. 14 (2013)]. Za situace, kdy oba rodiče jsou obecně stejně způsobilí o své děti řádně pečovat, je třeba zejména zohlednit osobnost dítěte a jeho schopnost se vypořádat s enormní zátěží, kterou rozpad rodiny a eventuální nastolení střídavé péče, jež přináší i ztrátu dosavadního zázemí a bezpečí domova, bezesporu představuje. Je třeba brát ohled na citovou orientaci dítěte i hodnotu danou stálostí výchovného prostředí a na možnost zachování a rozvíjení jeho citových vazeb k blízkým osobám i v širším okolí, k jeho přátelům a zájmům. V neposlední řadě je třeba vzít v úvahu, a to zejména u malých dětí, který z rodičů se o dítě doposud osobně staral, dbal o jeho citovou a rozumovou výchovu a v podstatě představoval pro dítě ústřední osobu, k níž je citově připoutáno a jejíž dlouhodobá nepřítomnost je pro něj frustrující. U starších dětí, které jsou již schopny formulovat svá přání a představy o dalším soužití s rodiči, je třeba přihlídnout především k jejich přáním, zvláště pokud korespondují se závěry zjištěnými dokazováním a podloženými stanoviskem opatrovníka.“

63. Zásadním faktorem znemožňujícím střídavou péči je v posuzované věci vzdálenost bydliště rodičů (Praha a Xxx, resp. xxx), a nerovnoměrný vývoj nezletilého (*má xxx - v roce 2018 mu byla diagnostikována xxx, xxx a v roce 2023 mu bylo navíc diagnostikováno XXX*), který v souhrnu se závěry znalců, doporučeními školského poradenského zařízení, psychologa, psychiatra a xxx a absolutní neschopnosti konstruktivní komunikace mezi rodiči, vylučuje docházku do dvou základních škol, která i pro dítě nezatížené výše uvedenými xxx je zatěžující a komplikovaná, neboť dochází ke změně třídního kolektivu a výchovného přístupu a předpokládá vysokou míru schopnosti obou rodičů spolu vzájemně komunikovat o nezletilém tak, aby to bylo k nejlepšímu prospěchu nezletilého, kterou v daném případě oba rodiče naprosto postrádají. V úvahu bylo třeba vzít i skutečnost, že výchovné přístupy rodičů nejen z hlediska řešení zdravotních problémů nezletilého, ale také jeho školní docházky, se diametrálně rozcházejí.
64. Odvolací soud proto ve shodě se soudem prvního stupně považuje střídavou péči za aktuálního stavu za zcela nevhodnou.
65. Pokud otec argumentoval tím, že to byla matka, která se odstěhovala z jejich bydliště ve Xxx, kde s nezletilým až do července 2017 žili, je nutné poznamenat, že matka se vrátila do Prahy, kde bydlela před narozením nezletilého, kde má ve vlastnictví byt, který se nachází v místě, na které je úzce vázán i výkon její profese (xxx xxx), v důsledku vzájemných konfliktů s otcem nezletilého a jejich následným rozchodem, se kterým žila v jeho nemovitosti ve Xxx, která patřila do SJM otce a jeho bývalé manželky, se kterou se otec pravomocně rozvedl dne 30. 3. 2016 (tedy po narození nezletilého).
66. Za tohoto stavu se soud prvního stupně správně zabýval posouzením a zhodnocením výchovného prostředí, které bude pro nezletilého nejvhodnější.
67. V řízení bylo prokázáno, že oba rodiče jsou způsobilí nezletilého vychovávat, mají o něj zájem. Ze znaleckého posudku vyplývá, že u obou rodičů nebyla zjištěna žádná taková duševní porucha, která by forenzně významným způsobem snižovala jejich schopnost vychovávat nezletilého, nebyly ani zjištěny žádné jiné skutečnosti, které by jednoho z rodičů nebo oba vylučovaly z možnosti podílet se na výchově nezletilého. Vzájemný vztah mezi nezletilým a matkou a nezletilým a otcem je pozitivní a pevný. U matky bylo znaleckým zkoumáním zjištěno, že je emočně labilnější, se zvýšenou mírou úzkosti, byla u ní diagnostikována porucha xxx, která podle znaleckého posudku ÚVN vznikla v důsledku konfliktních vztahů spojených s rozchodem s otcem nezletilého. U otce bylo zjištěno, že je dominantnější, zacílený, bez zvýšené míry úzkosti. Charakteristiky jeho osobnosti, stejně jako osobnosti matky, odpovídají nálezům plynoucím ze znaleckých posudků vypracovaných v rámci trestního řízení vedeného proti otcovi, na osobnost a zdravotní stav otce i matky. Rodiče nezletilého nevedou společnou domácnost od 1. 7. 2017. Od 1. 7. 2017 do 31. 8. 2017 byl nezletilý ve střídavé péči rodičů. Od 1. 9. 2017 od 31. 10. 2017 byl ve výlučné péči matky a od 1. 11. 2017 do 30. 4. 2019 byl nezletilý ve střídavé péči rodičů na základě soudem nařízeného předběžného opatření (usnesení ze dne 18. 10. 2017, č.j. 0 P 406/2017-168 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2017, č.j. 69 Co 446/2017-229). Od 1. 5. 2019 je nezletilý v péči matky. Jeho psychický vývoj lze podle znalců hodnotit jako komplikovaný, xxx. Podle doporučení školského poradenského zařízení, psychologa (Mgr. B. Z.), xxx (PaedDr. V. K., Mgr. K. H.) by nezletilý měl mít nastavena jasná jednotná pravidla v domácím i školním prostředí tak, aby se mohl v situaci dobře orientovat a rozumět ji a nebyl přetěžován, resp. konfrontován vysoce konfliktními vztahy mezi rodiči, které jeho psychický stav ovlivňují, což se promítá do jeho řeči a soustředění. Jak akcentoval xxx nezletilého, který ve své zprávě uvedl, že xxx může úzce souviset s psychickým prožíváním nezletilého, který je velmi citlivý. Ostatně v tomto duchu byly učiněny i závěry znaleckého posudku, kdy oba znalci z hlediska psychické křehkosti nezletilého, struktury osobnosti obou rodičů doporučili dlouhodobou jednotnou linii výchovy v péči matky, střídavou ani jinou formu péče znalci nedoporučili. Ve shodě s tímto závěrem soudních znalců o jednotné

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

výchovné linii péče o nezletilého se opakovaně vyjádřila také psychologka PhDr. L. S.á, která měla za to, že nezletilý prochází zkušeností výrazného ovlivňování otcem, které ho může hluboce ovlivnit v dalším vývoji (viz zpráva PhDr. S. z 10. 10. 2019). Oba znalci také potvrdili, že dlouhodobý konflikt mezi rodiči působí na psychický stav nezletilého negativně a ovlivňuje, jak poruchu řeči, která má souvislost s psychickou labilitou a poruchou soustředění. Podle soudního znalce PhDr. M. Preisse PhD. je nezletilý z hlediska psychologie ohrožený, xxx xxx xxx. Schopnost rodičů oprostit se od vzájemných sporů a kooperovat v zájmu nezletilého hodnotil jako nízkou s tím, že pro rodiče je obtížné oprostit se od dlouhodobého sporu a oddělit nezletilého od svého sporu. Oba znalci se závěrem vyjádřili tak, že považují za důležité, aby matka měla péči o nezletilého primárně ve svých rukou, doporučili oběma rodičům minimalizovat přenos vzájemných negativních postojů na nezletilého a upozornili na skutečnost, že během znaleckého vyšetření otec opakovaně a neadekvátně uvedl negativní informace o matce před nezletilým, což hodnotili jako chování, kterého by se měl rodič vyvarovat.

68. Odvolací soud si opatřil aktuální stanovisko nezletilého prostřednictvím kolizního opatrovníka, aby nezletilého více nezatěžoval, a to s ohledem na jeho psychické poruchy a s ohledem na doporučení znalců (viz bod 103 odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně), vleklým a psychicky náročným sporem rodičů, který provedl nový pohovor s nezletilým dne 22. 10. 2024. Nezletilý hovořil bez problému, hovořil o letních prázdninách, docházce do školy, kroužcích. Uvedl, že prázdniny se mu líbily, s tátou tráví všechny prázdniny střídavě. O odvolacím jednání věděl od mámy. Nezletilý působil rozumným a vyspělým dojmem. Chtěl by se vídat s rodiči týden a týden, pokud by otec měl být v Praze, školu by nechtěl měnit. Z tohoto důvodu neshledal nutnost výsledku nezletilého u soudu ke zjištění jeho stanoviska, jak navrhoval otec.
69. S přihlédnutím k postoji nezletilého, kterému je v současné době xxx let a který má nepochybně rád oba rodiče a chce s nimi trávit čas s oběma stejně, ale s tím, že by nechtěl měnit školu, shledal odvolací soud rozhodnutí soudu prvního stupně o péči nezletilého jako věcně správné, neboť je zřejmé, že jakákoliv zásadní změna výchovného prostředí nezletilého by mohla mít neblahý vliv na zhoršení jeho psychických vývojových poruch, když je zcela nesporné, že špatná či přímo konfliktní komunikace mezi rodiči negativně ovlivňuje osobnostní rozvoj samotného dítěte i charakter a kvalitu výchovného prostředí, obzvláště za situace, kdy rodiče mají tendenci řešit své neshody právě „bojem o dítě“ a zcela rezignují na svou primární povinnost chránit jeho zájmy, být v péči obou rodičů a hledat nejvhodnější způsob, jak dítěti vytvořit harmonické a láskyplné prostředí umožňující mu bez negativních vlivů tento zájem realizovat, jak konstatoval Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 1554/14.
70. Na tomto místě musí odvolací soud konstatovat, že konfliktní vztahy mezi rodiči se nezměnily ani po uplynutí sedmi let od ukončení společné domácnosti, naopak v průběhu opatrovníckého řízení eskalovaly nejen prostřednictvím trestních oznámení (viz blíže obsah zpráv kolizního opatrovníka a Městského úřadu v xxx). Byť odsuzující trestní rozsudek vydaný proti otci pro přečin vydírání a nebezpečného vyhrožování byl zrušen po zásahu Nejvyššího soudu rozsudkem ze dne 24. 1. 2024, je z jeho odůvodnění nadevši pochybnost zřejmé, že vztahy mezi rodiči jsou vysoce konfliktní, vyhrocené a nabyly na intenzitě v souvislosti se sporem o to, komu bude nezletilý svěřen do péče (viz bod 41 odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu z 24. 1. 2024). Jejich vztah byl ovlivněn závažnými rozpory, stresy, urážlivými výroky a hádkami, které však nikdy ani u jednoho z nich nevyústily ve skutečně vážné fyzické napadení (i přes oboustranné výhrůžky zabitím) nebo způsobení vážné škody na majetku (viz bod 37 odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu z 24. 1. 2024). Nejvyšší soud v trestní věci otce dovedl, že se nejednalo o trestný čin, avšak že zažalovaný skutek by mohl být jiným orgánem posouzen jako přestupek nebo kárné provinění, o níž je Městský úřad ve Xxx příslušný rozhodovat. Dále současně dovedl, že „zjištěné jednání obviněného“ by mohlo být posouzeno jako přestupek proti občanskému soužití.

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

71. Odvolací soud neshledal opodstatněnými návrhy otce na doplnění dokazování výsledkem třídních učitelek nezletilého a zástupce ředitele jeho základní školy ve vztahu k jeho argumentaci pro stanovení dohledu nad péčí matky o nezletilého, která jej opakovaně omlouvá z docházky do školy, neboť tvrzené absence nezletilého nejsou takového rázu, aby byly příčinou postupu soudu se touto otázkou v soudním řízení v tuto chvíli zabývat. Navíc by tuto otázku musel nejdříve posoudit soud prvního stupně. Podle odvolacího soudu otcem poukazovaná skutečnost pramení z rozdílného přístupu obou rodičů při výchově nezletilého, a to i v přístupu k řešení zdravotních problémů nezletilého a ke školním povinnostem, včetně posouzení toho, zda absence nezletilého ve škole je či není na místě, resp. vhodná či nutná, který je ovlivněn, jak osobnosti matky, která je podle soudních znaleců více úzkostnější v tenzi, místy ve výraznější tenzi, a její xxx je pravděpodobně spojená s vyšší úzkostí v péči o nezletilého, tak osobnosti otce, který je podle znaleců dominantnější se zvýšenou tendencí působit sociálně žádoucím dojmem.
72. Odvolací soud neshledal opodstatněným ani návrh otce na vypracování revizního znaleckého posudku. Jednak neshledal opodstatněnou argumentaci otce, že znalecký posudek, z něhož soud prvního stupně při rozhodování o péči vycházel, byl vypracován tendenčně pod vlivem paradigmatu, že matka měla být obětí domácího násilí páchaného otcem, neboť z obsahu znaleckého posudku, ani z výpovědi obou znaleců, se žádné takové skutečnosti, z nichž by možné dovodit oprávněnost tohoto tvrzení otcem, nepodávají. Oba znalci hodnotili osobnosti obou rodičů také na základě vlastních vyšetření, při hodnocení osobnosti otce nepromítli do svých závěrů skutečnost, že proti otci bylo vedeno trestní řízení, resp. že byl po určité období pravomocně odsouzen. Znalci pouze ve svém znaleckém posudku uvedli, že rodiče spolu nejsou schopni kvalitně spolupracovat při výchově nezletilého, protože u nich došlo s vysokou pravděpodobností k nezvratnému poškození možnosti po rozchodové spolupráce (*v souvislosti s odsouzením otce pro spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném bydlí*) podpořené vznikem psychické poruchy matky v důsledku jednání otce (konfliktů s ním). Toto jejich stanovisko však nesouviselo s jejich odbornými závěry, ale s hodnocením vzájemné spolupráce rodičů při výchově nezletilého. Šanci na normalizaci vztahů mezi rodiči považovali znalci za malou s tím, že se jedná o dlouhodobý konflikt. Měli za to, že k normalizaci vztahů by nemohla napomoci ani terapie s ohledem na vnitřní nastavení rodičů k rodičovskému konfliktu. Také tyto skutečnosti svědčí o diametrálně odlišném osobnostním nastavení obou rodičů, což ovlivňuje jejich vyhrocenou vzájemnou komunikaci, kterou oba výrazným způsobem zatěžují psychický vývoj nezletilého. Ten se svými vývojovými poruchami má přitom mnohem obtížnější situaci při sociální adaptaci ve školním prostředí i mezi spolužáky a kamarády. Nejen ze znaleckého posudku, ale i ze všech lékařských zpráv a zpráv xxxa se podává, že nezletilý je velmi citlivý a že jeho psychomotorický vývoj je nadměrně zatížen konfliktními vztahy mezi rodiči, jež se ve vztahu k nezletilému projevují minimálně tím, že nezletilému ke styku s otcem není předáváno potřebné oblečení, sportovní vybavení ani věci na přípravu do školy, že si musí nechávat hračky, které otec zakoupil u otce, a naopak.
73. Odvolací soud si je vědom časového odstupu od vypracování znaleckého posudku a výsledku znaleců, nicméně se nedomnívá, že jen z tohoto důvodu bylo namíste přistoupit k případné aktualizaci znaleckého posudku. O tom ostatně svědčí v určitém ohledu i samotné šetření kolizního opatrovníka, z něhož plynou postoje nezletilého k oběma rodičům z hlediska případné péče o něj či rozsahu styku. V této souvislosti nemohl odvolací soud přehlédnout i konstatování znaleců o tom, že znalecké zkoumání rodičů (opakované) přináší zátěž i pro nezletilého (a to ve shodě s psychologkou PhDr. S.), a jejich doporučení v tomto trendu nepokračovat (viz poslední odstavec znaleckého posudku na č.l. 2423 p.v.). Nad uvedené je třeba akcentovat, že znaleckými posudky jsou řešeny pouze odborné otázky a soud jejich posouzení hodnotí jen z hlediska toho, zda závěry jsou náležitým způsobem odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem okolnostem případu, zda závěry nejsou v rozporu s výsledky ostatních

důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Z uvedeného vyplývá, že důkaz znaleckým posudkem soud hodnotí jako každý jiný důkaz, nemůže však přezkoumávat věcnou správnost odborných závěrů (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2002, sp. zn. 25 Cdo 583/21). Odvolací soud hodnotí znalecký posudek v této věci jako přesvědčivý, neboť obsahoval odpovědi na všechny soudem položené otázky a logickým způsobem v něm byly zdůvodněny všechny závěry znalců, které vycházejí z psychologického a psychiatrického vyšetření obou rodičů, rozhovoru s matkou a otcem o nezletilém. Ve znaleckém posudku bylo také přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž bylo třeba se vypořádat. Závěry znaleckého posudku odpovídají pravidlům logického myšlení, neboť znalci se v něm seznatelným způsobem vyjádřili, z jakých důvodů přisuzují validitu svému odbornému závěru, a jsou v souladu s ostatními důkazy, z nichž odvolací soud při rozhodování o péči vycházel (§ 132 o.s.ř.).

74. Odvolací soud má za to, že v dané věci nebyly tedy splněny zákonné předpoklady pro nařízení vypracování revizního znaleckého posudku, protože nemá pochybnosti o závěrech znaleckého posudku, který je v souladu se stanoviskem kolizního opatrovníka, zprávami školského poradenského zařízení, psychologa, psychiatra a xxxa nezletilého. Pro úplnost uvádí, že otci se odvoláním nepodařilo zpochybnit relevantními argumenty závěry použitého znaleckého posudku.
75. Odvolací soud ze všech shora popsanych důvodů rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. potvrdil podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný.

K úpravě styku:

76. Podle § 891 odst. 1 o. z. rodič, který má dítě v péči, a druhý rodič se spolu dohodnou, jak se rodič, který dítě v péči nemá, bude s dítětem stýkat. Nedohodnou-li se rodiče, nebo vyžaduje-li to zájem na výchově dítěte a poměry v rodině, soud styk rodiče s dítětem upraví.
77. Podle § 888 o. z. dítě, které je v péči jen jednoho rodiče, má právo se stýkat s druhým rodičem v rozsahu, který je v zájmu dítěte, stejně jako tento rodič má právo se stýkat s dítětem, ledaže soud takový styk omezí nebo zakáže; soud může také určit podmínky styku.
78. Odvolací soud se v zásadě ztotožnil se stanoveným rozsahem styku otce s nezletilým, a to jak běžného, tak prázdninového, doplnil pouze úpravu styku otce s nezletilým o podzimních prázdninách a prostřednictvím mobilního telefonu.
79. Důvodnými však shledal námitky matky ohledně předávání nezletilého po skončení běžného styku v pondělí následujícího sudého týdne do 8 hodin, kdy měl být odevzdán zpět do školního zařízení. V řízení bylo prokázáno, že cesta ze Xxx do Prahy autem, které otec k realizaci styku užívá, trvá okolo 1 hodiny 45 minut při běžné dopravě na dálnici D1, což znamená, že aby se nezletilý dostal včas do školy, ve které by měl být v 7:45 hodin, musel by s otcem vyjet nejpozději v 6 hodin ráno, a tedy vstávat okolo 5:30 hodin. Tak brzké vstávání, jakož i nepředvídatelnost hustoty provozu na D1 i počasí, a psychický stav nezletilého ovlivněný XXX a xxx (nezletilý potřebuje pravidelný denní režim a dostatek spánku), vedly odvolací soud k tomu, aby upravil ukončení běžného styku otce s nezletilým na neděli do 17 hodin tak, aby nezletilý měl dostatek času na relaxaci z cesty, případnou přípravu do školy, a aby měl zajištěn dostatek spánku s ohledem na svůj věk a zdravotní stav. Odvolací soud si je vědom toho, že k úpravě ukončení běžného styku soudem prvního stupně v pondělí jej vedly vysoce konfliktní vztahy mezi rodiči, které jsou vyhoceny zejména při předávání či převzetí nezletilého, a doporučení soudních znalců, aby se eliminovaly kontakty rodičů, nicméně tato úprava, jak je zjevné ze skutkových zjištění odvolacího soudu, neodpovídá nejlepšímu zájmu nezletilého, který je třeba mít na zřeteli primárně při úpravě styku, a to zejména s ohledem na jeho zdárný a zdravý vývoj. Proto odvolací

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

soud upravil ukončení běžného styku otce s nezletilým každý lichý týden na neděli do 17 hodin s tím, že ho otec předá zpět matce v místě jejího bydliště nebo jí pověřené osobě v místě bydliště matky.

80. Pokud otec navrhl v průběhu odvolacího řízení rozšíření styku s nezletilým od pátku do pondělí ve shodě s kolizním opatrovníkem, který navrhl rozšířený styk od čtvrtku do pondělí, pak odvolací soud tento návrh neshledal jako realizovatelný v poměrech otcova výkonu práce vázaného u xxx Xxx a bydliště nezletilého spojeného s jeho školní docházkou v Praze. Lze si jen stěží představit, jak by mohl takto navrhovaný rozšířený styk otce s nezletilým v průběhu běžného školního roku fungovat při současném výkonu práce otce vázaného u xxx Xxx. Navíc sám kolizní opatrovník, který výše zmíněnou skutečnost žádným způsobem nereflektoval, v rámci svého závěrečného návrhu v odvolacím řízení, podmiňoval realizaci takto rozšířeného styku také tím, že otec bude mít byt v Praze, který by mohl nezletilý s ním užívat po dobu rozšířeného běžného styku. Takový byt však k datu rozhodnutí odvolacího soudu zajištěn neměl. Otec pouze při výsledku uvedl, že by si našel byt v Praze, který by mohl užívat s nezletilým a dcerou A. studující v Praze, která má v současné době pouze studentský byt, který není vyhovující pro realizaci styku s nezletilým. Odvolací soud neshledal jako odpovídající poměrům nezletilého v souvislosti s jeho vývojovými poruchami návrh otce, aby forma rozšířeného styku probíhala tak, že by jeho výuka mohla být realizována online formou, a to ze všech shora popsáných důvodů, na které pro stručnost odkazuje.
81. V období jarních, letních a podzimních prázdnin a svátků upravil odvolací soud styk otce s nezletilým tak, aby nezletilý trávil s otcem o prázdninách a svátcích stejný čas jako s matkou; tedy upravil styk otce s nezletilým rovnoměrným způsobem i s přihlédnutím k tomu, aby docházelo ke střídání prázdnin a svátků v jednotlivém roce tak, aby v případě jarních prázdnin a styku otce s nezletilým, prázdniny o Velikonocích nezletilý trávil s matkou. Čas předávání nezletilého o prázdninách a svátcích upravil i podle ročního období ve snaze zajistit možnost návratu nezletilého k matce v takovém čase, který je pro něj z hlediska věku a zdravotního stavu vhodný. Odvolací soud přistoupil k vymezení úpravy styku otce s nezletilým sám s přihlédnutím k návrhům rodičů, a to zejména vzhledem k vyhoceným vztahům mezi rodiči, kdy nelze aktuálně očekávat, že by se rodiče byli schopni na termínech styku otce s nezletilým, resp. na jejich časové dataci, sami konstruktivně domluvit. O tom koneckonců svědčily i postoje rodičů ve vztahu k úpravě styku při jejich výsledku u odvolacího soudu, kdy nebyli schopni nalézt ani společná východiska z hlediska času návratu nezletilého ze styku.
82. Odvolací soud přistoupil i k úpravě styku otce s nezletilým prostřednictvím mobilního telefonu, protože tento kontakt matka nezletilému neumožňuje, jak vyplynulo z výpovědi matky u odvolacího soudu. Odvolací soud je toho názoru, že i tato forma kontaktu je vhodná pro nezletilého s ohledem na jeho věk a hezký vztah k otci, a může přispět k upevnění jejich vzájemného pouta. Navíc otec se jeho prostřednictvím může dostat k informacím o nezletilém, které mu matka neposkytuje a může skrz něj na nezletilého působit i výchovně, např. ohledně plnění školních povinností, a naplnit tak alespoň částečným způsobem svá rodičovská práva.
83. Při úpravě styku nezletilého s otcem přihlédl k tomu, že kontakt s otcem je pro nezletilého potřebný nejen k rozvíjení jejich vzájemných vztahů, a to i s prarodiči ze strany otce, ale také z důvodu nezastupitelné role otce pro jeho výchovu, kdy otec nezletilému může nepochybně ukázat vhodným způsobem jiný výchovný přístup, který může být pro vývoj nezletilého a jeho budoucnost žádoucí.
84. Ve výroku VI. byl proto rozsudek soudu prvního stupně změněn podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. tak, jak je uvedeno ve výroku VI. rozsudku odvolacího soudu.

K výživnému:

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

85. Otec svým odvoláním napadl také výrok o výživném a dlužném výživném (II. a III.). Po závěrečném návrhu sice vzal své odvolání proti výroku o výživném zpět, nicméně odvolací soud se přesto zabýval věcnou správností rozhodnutí soudu prvního stupně o výživném, neboť otec setrval na svém odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o svěřeni nezletilého do péče matky a výrok o výživném je na rozhodnutí soudu o péči výrokem závislým (§ 206 odst. 2 o.s.ř., R 1/1975 (s. 9) – NS sp. zn. PlsF 2/74 – závislé výroky).
86. Soud prvního stupně postupoval správně, když při rozhodování o výživném zohlednil jednotlivá období, ve kterých byl nezletilý ve střídavé péči obou rodičů a ve výlučné péči matky. Správně rovněž stanovil matce výživné až v období od 1. 1. 2018 do 30. 4. 2019, kdy byl nezletilý ve střídavé péči rodičů na základě předběžného opatření. V této době již matka po ukončení rodičovské dovolené začala opět pracovat, nezletilému byly tři roky a její průměrný čistý měsíční příjem se pohyboval okolo 30 000 Kč. Výživné stanovené matce v tomto období odpovídá nejen jejím výdělkovým poměrům, ale bylo také proporcionálně stanoveno v porovnání s výší výživného, které v období od 1. 11. 2017 do 30. 4. 2019 bylo stanoveno otci (4 000 Kč), když otec v uvedeném období až do 7/2018 měl příjem okolo 100 000 Kč měsíčně a poté ve výši přesahující 45 000 Kč měsíčně. Výživné stanovené oběma rodičům při realizaci střídavé péče odpovídalo současně potřebám nezletilého (6 000 Kč měsíčně) vzhledem k jeho věku a nákladům souvisejícím s jeho zdravotním stavem. V řízení přitom nebylo prokázáno, že by matka v tomto i v následném období měla jiné přímé z doučování hry na xxx a příležitostného hraní na akcích. Příjmy z pronájmu bytu v Praze v jejím vlastnictví (6 500 Kč) matka měla jen do doby, než se do tohoto bytu vrátila po ukončení společné domácnosti s otcem (nájemní smlouva byla uzavřena na dobu určitou do 31. 5. 2017). K jejím majetkovým poměrům lze uvést, že je vlastníkem bytu v Praze, stejně jako otec, jehož majetkové poměry byly v té době obdobné, vlastnil spolu s bývalou manželkou rodinný dům ve Xxx, oba rodiče byli také vlastníkem auta. Okolnost, že matka nebyla, na rozdíl od otce, zatížena hypotékou, shledal odvolací soud jako zcela nerozhodnou, a to i s přihlédnutím k tomu, že příjmy otce až do 7/2018 byly násobně vyšší.
87. Odvolací soud se rovněž ztotožnil s výší výživného, kterou soud prvního stupně stanovil otci v období od 1. 7. 2017 do 31. 8. 2017, když v té době se rodiče v péči o nezletilého střídali, otcův příjem činil okolo 100 000 Kč měsíčně, měl další dvě vyživovací povinnosti k dceři B. a A. ve výši 11 000 Kč měsíčně a 9 000 Kč měsíčně a matka byla v té době na rodičovské dovolené a pobírala rodičovský příspěvek, který ji byl v roce 2017 vyplacen v částce 76 000 Kč, žádný příjem z pronájmu bytu neměla. Soud prvního stupně rovněž správně stanovil otci výživné pro nezletilého v období od 1. 5. 2019 do 31. 8. 2021 částkou 8 000 Kč měsíčně. V tomto období měla matka nezletilého ve své výlučné péči, její příjem v tomto období se pohyboval až do roku 2021 okolo 30 000 Kč měsíčně. Od ledna 2021 se ji zvýšil na částku okolo 35 000 Kč měsíčně. Příjmy otce od května 2019 a násl. se pohybovaly okolo 50 000 Kč měsíčně. Při posuzování správnosti rozsudku soudu prvního stupně o výši výživného v tomto období nemohl odvolací soud přehlédnout tu skutečnost, že v době předcházející rozhodnutí soudu prvního stupně byla otci doplacena zbývající polovina jeho platu v souvislosti s kasačním rozhodnutím Nejvyššího soudu v trestním řízení vedeném proti otci ze dne 12. 10. 2022 (sp. zn. 7 Tdo 850/2022). Odvolací soud má právě s přihlédnutím ke shora uvedenému za to, že výživné pro uvedené období bylo stanoveno nižší částkou, než která by odpovídala doporučení MS, kdy výživné u tří vyživovacích povinností a věku výživou oprávněného nezletilého do šesti let by měl činit 10 % z čistého příjmu povinné osoby. Pokud bychom vycházeli z příjmu otce v tomto období okolo 100 000 Kč měsíčně, činilo by výživné pro nezletilého podle doporučení MS 10 000 Kč měsíčně. Odvolací soud přes tuto skutečnost shledal jako odpovídající výživné v tomto období 8 000 Kč měsíčně, protože do výše výživného, které měl otec v tomto období platit, promítl náklady, které otci vznikly v souvislosti s náklady na dopravu, které sám vynaložil k realizaci jeho styku s nezletilým a na kterých se k matka vůbec nepodílela. Náklady otce spojené se stykem

s nezletilým tak nebyly kladeny jen k jeho tíži, neboť byly zohledněny právě nižší částkou výživného, než by nezletilému v tomto období náležela. Odvolací soud proto ve svých úvahách o výši výživného a následně při posouzení dluhu na výživném se neodchýlil od soudní judikatury Ústavního soudu, na kterou otec ve svém odvolání odkazoval (sp. zn. I. ÚS 2996/17, III. ÚS 1779/21). Takto stanovené výživné sice proporcionálně neodpovídá výživnému, které otec platil svým zletilým dcerám v tomto období (11 000 Kč měsíčně a 9 000 Kč měsíčně), to však již bylo stanoveno s účinností od 1. 10. 2014. Na základě dohody rodičů byla sice schválena dohoda o snížení výživného pro nezletilou A. počínaje 1. 3. 2019 na částku 6 000 Kč měsíčně, otec se však v této dohodě současně zavázal, že do 15 dnů od okamžiku, kdy mu bude doplacen plat za dobu jeho dočasného zproštění funkce xxx, zaplatí nezletilé A. na výživném částku rovnající se násobku částky 3 000 Kč a počtu měsíců dočasného zproštění funkce xxx, což také učinil. Nerozhodné přitom je, že výživné, které otec platil zletilým dcerám, bylo nižší, než by odpovídalo doporučením MS, a to minimálně v období, kdy otec pobíral plný plat, a to i s přihlédnutím k tomu, že jeho plat mu byl vždy do plné výše doplacen.

88. Ze stejných důvodů shledal jako odpovídající výdělkovým a majetkovým poměrům rodičů a potřebám nezletilého stanovené výživné pro nezletilého v období od 1. 9. 2021 do 31. 8. 2023 v částce 10 000 Kč, neboť k datu 1. 9. 2021 nezletilý začal navštěvovat první třídu základní školy a s nástupem do školy se nepochybně zvýšily jeho náklady, které soud prvního stupně promítl adekvátním navýšením výživného o 2 000 Kč měsíčně. Jako odpovídající shledal i výživné pro nezletilého od 1. 9. 2023, zvýšené o částku 1 000 Kč měsíčně, neboť otcí odpadla vyživovací povinnost ke starší dceři B., která ukončila studium na vysoké škole a začala pracovat. Odvolací soud přitom nemohl přehlédnout ani tu významnou skutečnost, že v souvislosti s kasačním rozhodnutím Nejvyššího soudu v trestní věci vedené proti otcí ze dne 24. 1. 2024 (č.j. 7 Tdo 1086/2023-3228) byla otcí doplacena zbývající polovina jeho platu za období, kdy byl dočasně zproštěn funkce. Tomu odpovídalo i doplacení výživného oběma dcerám v roce 2024 ve výši 250 000 Kč a 200 000 Kč, jak uvedl otec ve své výpovědi u odvolacího soudu, v níž také potvrdil, že dceři B. platil výživné ve výši 11 000 Kč měsíčně a dceři A. 9 000 Kč měsíčně, které k výživnému nyní platí v průměru 3 000 Kč měsíčně. Soud prvního stupně při stanovení výživného pro nezletilého od 1. 9. 2023 správně rovněž zohlednil tu skutečnost, že v roce 2019 došlo k prodeji nemovitosti (rodinného domu) v SJM otce a jeho bývalé manželky a že z jejího prodeje otec obdržel částku okolo 2 000 000 Kč (tedy přihlédl k jeho celkovým majetkovým poměrům).
89. Výši výživného na shora uvedená období přitom shledal odvolací soud jako odpovídající právě z toho důvodu, že v ní zohlednil náklady, které otec vynaložil na dopravu spojenou s realizací styku s nezletilým, resp. na cesty spojené s převzetím nezletilého ke styku a jeho předáním po styku (Xxx – Praha a zpět), protože jinak by výše výživného v období od 1. 9. 2021 a od 1. 9. 2023 v souladu s doporučením MS představovala vyšší částku. V období, kdy měl otec ještě tři vyživovací povinnosti, by činilo výživné podle doporučení MS 12 % z jeho platu a po skončení vyživovací povinnosti ke dceři B. 14 % z jeho platu; odpovídalo by tedy částce od 1. 9. 2021 14 400 Kč měsíčně vycházející z příjmu otce 120 000 Kč a od 1. 9. 2023 16 800 Kč vycházející z příjmu otce 120 000 Kč.
90. Odvolací soud zvýšil výživné pro nezletilého s účinností od 1. 9. 2024 na částku 13 000 Kč, protože tato částka lépe odpovídá nejen výdělkovým poměrům otce, jehož příjem od ledna 2024 činí 171 900 Kč hrubého měsíčně, tj. čistého okolo 130 000 Kč měsíčně, z toho 14 % představuje částku 18 200 Kč, při zohlednění skutečnosti výše popsaných, tj. nákladů vynaložených otcem k realizaci styku a nákladů spojených s nákupem oblečení a sportovního vybavení, které musí otec vynaložit z důvodu, že nejsou schopni s matkou se dohodnout na zajištění vybavení nezletilého ke styku s otcem (otec ve své výpovědi uvedl, že tyto náklady činí měsíčně 3 000 Kč – 4 000 Kč; do nich však zahrnul i hračky a dárky, které nezletilému zakoupil, ty však ze své podstaty nemohou sloužit k saturování výživného pro nezletilého povinným

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

otcem, ale i potřebám nezletilého, jehož náklady na léky a jiné doplňky, které mu matka zajišťuje ke zlepšení jeho zdravotního stavu se pohybují okolo 1 000 Kč měsíčně.

91. Jako irelevantní skutečnost při rozhodování o výši výživného shledal odvolací soud spoření otcem pro nezletilého, které se nachází na účtu v dispozici otce. Nejedná se tak rovněž o způsob, který by bylo možné akceptovat v současné době k uspokojení aktuálních potřeb nezletilého.
92. Odvolací soud z výše uvedených důvodů rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II., o výživném, změnil jen ohledně výživného pro nezletilého od 1. 9. 2024 podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. tak, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku odvolacího soudu, jinak jej ve zbývajícím rozsahu potvrdil podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný.
93. Odvolací soud shledal jako věcně správné i rozhodnutí soudu prvního stupně nejen o výživném pro matku nezletilého stanovené výrokem IV., ale i o výši jejího nedoplatku na výživném za období od 1. 1. 2018 do 30. 4. 2019 (32 000 Kč) stanovené výrokem V., a proto rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích IV. a V. potvrdil jako věcně správný podle § 219 o.s.ř.

Dluh na výživném:

94. Otec měl v období od 1. 7. 2017 do 30. 9. 2023 zaplatit nezletilému na výživném částku 571 000 Kč, uhradil však částku 267 000 Kč, dluh na výživném za shora uvedené období tedy činil 304 000 Kč. Protože odvolací soud rozhodl o zvýšení výživného s účinností od 1. 9. 2024 na částku 13 000 Kč a otec platil nezletilému výživné v tomto období 11 000 Kč měsíčně, vznikl otci za období od 1. 9. 2024 do 27. 11. 2024 dluh na výživném ve výši 6 000 Kč. Celkový dluh otce za období od 1. 7. 2017 do 27. 11. 2024 tedy činí 310 000 Kč. Odvolací soud ve svém rozhodnutí současně určil, že otec je povinen zaplatit dluh na výživném k rukám matky ve lhůtě šesti měsíců od právní moci tohoto rozsudku, neboť je v zájmu nezletilého, aby dlužné výživné mu bylo doplaceno co nejdříve. Zároveň však poskytl otci takovou lhůtu splatnosti, oproti rozhodnutí soudu prvního stupně, aby si mohl peněžní prostředky na úhradu dluhu v tomto období ušetřit ze svého platu (§ 160 odst. 1 věta za středníkem o.s.ř.).
95. Ve výroku III. byl proto rozsudek soudu prvního stupně změněn podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. tak jak je uvedeno ve výroku III. rozsudku odvolacího soudu.
96. Ve výroku VIII. byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a řízení o návrhu otce na určení příjmení nezletilého bylo zastaveno podle § 222a o.s.ř., neboť otec ohledně příjmení nezletilého vzal svůj návrh v průběhu odvolacího řízení zpět.
97. Řízení o odvolání otce proti výroku VII. bylo zastaveno podle § 207 odst. 2 o.s.ř., neboť otec vzal v průběhu odvolacího řízení své odvolání proti tomuto výroku (o určení bydliště nezletilého) zpět.
98. Ve výrocích X. a XI. byl rozsudek soudu prvního stupně změněn tak, jak je uvedeno ve výrocích VII. a VIII. rozsudku odvolacího soudu. K této změně přistoupil odvolací soud proto, že dosud nebylo pravomocně rozhodnuto o znalečném doc. PhDr. Marka Preisse, Ph.D. za jeho výslech u soudu prvního stupně při jednání dne 11. 1. 2022, kdy tento znalec do protokolu uvedl, že vyúčtuje znalečné za účast na tomto jednání předložením faktury, k čemuž však podle obsahu spisu nedošlo, a soud prvního stupně v souvislosti s rozhodováním o návrhu na nařízení předběžné opatření podaném otcem (návrh ze dne 27. 1. 2022 na č.l. 2675 a násl.), které prošlo i odvolacím řízením (odvolací soud rozhodl o odvolání otce usnesením ze dne 24. 2. 2022, č.j. 21 co 60/2022- 2767) zřejmě nedopatřením způsobeným i velkým obsahem dokumentů, jež následovaly po výslechu soudních znalců při jednání dne 11. 1. 2022, opomenul tohoto znalce vyzvat k předložení vyúčtování znalečného, případně o něm rozhodnout z úřední povinnosti, neboť znalci za výslech u soudu vznikl zákonný nárok na znalečné podle vyhlášky č. 504/2020

Shodu s prvopisem potvrzuje H.R.

Sb., když je podle obsahu spisu zřejmé, že se tohoto práva výslovně nevzdal (viz č.l. 2669). Odvolací soud tímto rozhodnutím reagoval na námitku otce vznesenou při odvolacím jednání dne 20. 11. 2024, že nebylo dosud pravomocně rozhodnuto o znalečném za soudem zadáný a vypracovaný znalecký posudek, když dále z obsahu spisu zjistil, že o znalečném MUDr. Gabriely Leblové za podaný znalecký posudek bylo rozhodnuto usnesením ze dne 27. 7. 2021, č. j. 0 P 406/2017-2427 (které bylo doručeno právní zástupkyni otce 28. 7. 2021 – viz potvrzení o dodání a doručení do datové schránky právní zástupkyně otce na č.l.2428 p.v. a nabylo právní moci dne 18. 8. 2021), o znalečném doc. PhDr. Marka Preisse, Ph.D. za podaný znalecký posudek bylo rozhodnuto usnesením ze dne 27. 7. 2021, č. j. 0 P 406/2017-2428 (které bylo doručeno právní zástupkyni otce 28. 7. 2021 – viz potvrzení o dodání a doručení do datové schránky právní zástupkyně otce na č.l.2428 p.v. a nabylo právní moci dne 25. 8. 2021), a o znalečném MUDr. Gabriely Leblové za její výslech u soudu prvního stupně dne 11. 1. 2022 bylo rozhodnuto usnesením ze dne 4. 2. 2022, č. j. 0 P 406/2017-2701 (které bylo doručeno právní zástupkyni otce 7. 2. 2022 – viz potvrzení o dodání a doručení do datové schránky právní zástupkyně otce na č.l.2701 p.v. a nabylo právní moci dne 27. 2. 2022).

99. Jelikož odvolací soud částečně změnil rozsudek soudu prvního stupně, rozhodl podle § 224 odst. 1 a 2 o.s.ř. nově o nákladech řízení před soudem prvního stupně a o nákladech odvolacího řízení, a to podle § 23 z.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Praha 27. listopadu 2024

JUDr. Ladislava Mentbergerová v.r.
předsedkyně senátu